

reg.nr. Premie 83/4577

Inzake X B.V. te Z, klaagster, mr. W te Y, gemachtigde,
tegen het bestuur van de Bedrijfsvereniging voor het Agrarisch Bedrijf,
verweerder.

1. Aanduiding Bestelling van verweerder d.d. 3 november 1983.
bestreden
beslissing(en)

2. Terechzitting. Datum: 26 augustus 1985.

Klaagster, verschenen bij gemachtigde mr. W te V.

Verweerder verschenen bij gemachtigde S te T.

3. Feiten Klaagster oefent het boomkwekersbedrijf uit.

Onder dagtekening 29 juni 1981 is vanwege de inspectie der directe belastingen te P aan verweerder bericht dat bij een onderzoek bij klaagster, als inhoudingsplichtige, is gebleken dat onder meer over 1980 aan losse hulpen en vakantiehulpen bedragen van respectievelijk f. 89.125,- en f. 3.041,95 netto zijn uitbetaald, welke niet op de verzamelloonstaat zijn verantwoord.

Verweerder heeft naar aanleiding van dit bericht bij klaagster een nader onderzoek ingesteld. Daaruit is naar voren gekomen dat klaagster van oordeel is dat de vermelde betalingen geen premieplichtige beloningen ingevolge de Ziektewet (ZW), de Werkloosheidswet (WW), de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) en de Ziekenfondswet (ZFW) zijn, omdat zij aan een groot aantal jongelui, scholieren, worden gedaan, die tijdens de seizoenpieken op zaterdagen en avonden zonder toezicht zeer eenvoudige werkzaamheden

verrichten. Deze werkzaamheden bestaan bijvoorbeeld uit stek snijden, bomen rooien, afleggen van de moederplant, afhalen en afbengelen, afleggen en opnieuw inleggen, zaden verzamelen, grond omkoppen en schoffelen.

Daarop heeft verweerder klaagster bij brieven van 18 april 1983 en 8 augustus 1983 verzocht aangaande de losse hulpen en vakantiehulpen een opgave te doen, inhoudende per persoon de naam, de geboortedatum, de gewerkte perioden, het aantal gewerkte dagen en de bruto verdiensten over 1980.

Klaagster heeft aan dit verzoek niet voldaan.

Bij de bestreden beslissing heeft verweerder besloten om aan de hand van de van de belastingdienst ontvangen opgave ambtshalve premie na te vorderen ingevolge de ZW, de WW, de WAO en de ZFW over de in 1980 uitbetaalde bedragen aan losse hulpen en vakantiehulpen, welke f. 92.166,95 netto en f. 129.030,-- bruto bedragen.

Klaagster heeft tegen de bestreden beslissing beroep bij de raad doen instellen. Bij klaagschrift is in hoofdzaak – kort weergegeven – aangevoerd dat:

- de losse hulpen en vakantiehulpen hun werkzaamheden niet in het kader van een privaatrechtelijke dienstbetrekking hebben verricht en
- klaagster niet gehouden is, nu bedoelde hulpen hun werkzaamheden naar haar oordeel noch in een dienstbetrekking noch in een fictieve dienstbetrekking hebben verricht, verweerder de door hem verlangde gegevens te verstrekken.

4. Bewijsmiddelen. De gedingstukken en het ter terechtzitting verhandelde.

5. Gronden. Tussen partijen is in geschil het antwoord op de vraag of verweerder bij de bestreden beslissing terecht heeft aangenomen dat klaagster over 1980 premie ingevolge de ZW, de WW, de WAO en de ZFW verschuldigd was over de aan de losse hulpen en de vakantiehulpen gedane betalingen.

Klaagster is van oordeel dat zij over bedoelde betalingen geen premie verschuldigd is omdat de hulpen bij haar niet in dienstbetrekking of fictieve dienstbetrekking werkzaam waren.

Verweerder stelt zich daartegen op het standpunt dat moet worden aangenomen dat de hulpen hun werkzaamheden hebben verricht in een arbeidsverhouding, die ingevolge het bepaalde bij artikel 5 van de ZW, de WW, de WAO en de ZFW als een dienstbetrekking wordt beschouwd, nu klaagster hem niet die inlichtingen heeft kunnen verschaffen, waaruit het tegendeel blijkt, dan wel die nodig zijn voor een juiste beoordeling.

De raad stelt vast dat verweerder uit de administratie van klaagster niet voldoende gegevens heeft kunnen putten voor beantwoording van de vraag of de losse hulpen en vakantiehulpen bij klaagster werkzaam zijn geweest in een dienstbetrekking in de zin van de ZW, de WW, de WAO en de ZFW en dus voor de toepassing van die wetten verzekerd waren.

Verweerder heeft klaagster verzocht de benodigde gegevens met betrekking tot de losse hulpen en vakantiehulpen te verstrekken. Verweerder was immers, te meer nu de administratie van klaagster geen voldoende inzicht gaf, voor het verkrijgen van (nadere) gegevens afhankelijk van het verstrekken door klaagster van gegevens over de voor haar als vakantiehulpen en losse hulpen werkzaam geweest zijnde personen. Klaagster heeft echter geen namen en adressen van de bedoelde hulpen aan verweerder verstrekt. Daardoor heeft verweerder ook geen hulpen kunnen doen horen.

Onder de vermelde omstandigheden mocht verweerder naar het oordeel van de raad aannemen dat de in de bestreden beslissing bedoelde hulpen allen verzekerd waren ingevolge de ZW, de ZFW, de WAO en de WW en dat de in de bestreden beslissing als het door hen genoten aangegeven loonbedrag geheel loon betreft waarover klaagster premie ingevolge die wetten verschuldigd was.

De raad wil erop wijzen dat ingevolge artikel 61, eerste lid, van de Organisatiewet Sociale Verzekering ieder verplicht is aan het bestuur

van een bedrijfsvereniging of aan een daartoe schriftelijk door dat bestuur gemachtigde persoon de opgaven en inlichtingen te verstrekken, welke van hem worden verlangd ten behoeve van de uitvoering van de WAO, de WW, en de ZW ten opzichte van hem, die in zijn dienst dan wel te zijnen behoeve werkt of gewerkt heeft. Ingevolge artikel 52 van de wet is het niet-nakomen van de bij artikel 61 geregelde verplichting tot het verstrekken van opgaven en inlichtingen zelfs een strafbaar feit.

Mede gelet op de in de vorige alinea bedoelde wettelijke verplichting zou het ongerijmd zijn indien een werkgever premieheffing over het loon van bepaalde arbeidskrachten in feite onmogelijk zou kunnen maken alleen reeds door te weigeren aan de bedrijfsvereniging de gegevens te verschaffen die deze nodig heeft om te kunnen beoordelen of deze arbeidskrachten al dan niet de hoedanigheid van werknemer hadden. In geval van weigering door de werkgever om deze gegevens te verstrekken mag van de bedrijfsvereniging redelijkerwijs niet worden verlangd dat deze alvorens tot premieheffing over te gaan de normale zekerheid heeft verkregen dat de bedoelde arbeidskrachten de hoedanigheid van werknemer bezaten.

Het uit de onvolledigheid van de gegevens voortvloeiende risico behoort in zodanige gevallen te worden gedragen door de nalatige werkgever. Wel zal de bedrijfsvereniging dan moeten trachten de omvang van het premieplichtige loon aan de hand van de wél beschikbare gegevens zo verantwoord mogelijk te benaderen. In casu kan niet worden gezegd dat de bedrijfsvereniging door het volle bedrag dat als loon van de losse hulpen en vakantiehulpen voor de heffing van loonbelasting is opgegeven als premieplichtig loon aan te merken, niet aan vorenbedoelde eis van een verantwoorde benadering zou hebben voldaan.

Op grond van het vorenoverwogene is de raad van oordeel dat de hogergeformuleerde vraag bevestigend moet worden beantwoord. De raad verwijst voor zijn oordeelsvorming te dezen naar de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 30 oktober 1979, Premie 1979/23.

Beslist is als volgt:

6. Beslissing. De raad van beroep te 's-Hertogenbosch.

Recht doende:

Verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gewezen door mevrouw mr. J.M.A. van der Kolk-Severijns als voorzitter, C.M. Vogelaar en C. Branderhorst als leden in tegenwoordigheid van Th.A.J. Kock als griffier en in het openbaar uitgesproken op 16 SEP. 1985 door voornoemde voorzitter in tegenwoordigheid van voornoemde griffier.

De griffier,

Kock

De voorzitter,

van der Kolk-Severijns

Verzonden op: 16 SEP. 1985

LvB